

Mogens Nørgård Pedersen (KD): Tak til SF, fordi vi får en debat om Velfærdskommissionen og dens arbejde, selv om man indimellem kan have på fornemmelsen, at det er alt muligt andet, det drejer sig om. Men alligevel er det det, der er på dagsordenen. Vi glæder os da også over, at regeringen nu og da sætter velfærd på dagsordenen – også i forbindelse med statsministerens åbningstale. Så det er altså blevet mere legalt at snakke om velfærd.

Det, der for os Kristendemokrater blot indimellem kan være et spørgsmål og også problemet, er, at vi ofte står i en situation, hvor vi forveksler velfærd med velstand. Det er måske også derfor, vi så ofte kommer til at diskutere økonomi, og at det næsten kammer over i alene at dreje sig om det, nemlig om penge og økonomi og skat og efterløn osv., og det er da naturligvis også væsentlige parametre for velfærd. Der er også den holdningsmæssige tilgang til temaet, og den har desværre ikke været særlig fremherskende i dag, men den må jo forhåbentlig/formentlig komme med tiden.

Kl. 15.50

Kommissionen er nedsat, og den arbejder. I kommissoriet gives der frie hænder. Man kunne måske sige, at der gives frie hænder til en bundet opgave, og så kan man spørge, hvor frie hænderne er.

Kommissionen er bredt sammensat, bliver der sagt. Ja, den er bredt sammensat, men det er en smal akademisk gruppe fortrinsvis sammensat af økonomer. Det er igen det her med, at det er økonomien, der skal sættes fokus på, og ikke holdninger, men det er måske lige netop i holdningerne, at konflikterne ofte opstår.

Kristendemokraterne vil gerne være med til at sætte fokus på holdningerne, ikke forstået på den måde, at det ikke har noget med økonomi at gøre, for det kan det sagtens have, men der er altså også nogle frivillige fællesskaber, der er personligt ansvar for hinanden osv., for alt kan ikke måles i kroner og øre, men de ting er jo slet ikke inde i vurderingen.

Nu har efterlønnen ganske vist været til debat, og det er, fordi man ser den som det store og det voldsomme. Nogle vil ikke røre ved den, og andre vil gerne røre ved den. Jeg mener ikke, at efterlønnen i sig selv er noget problem.

Jeg er helt enig med hr. Keld Albrechtsen i, at vi ikke skal snakke om en ældrebyrde, det er i og for sig et skældsord, for ældre er ikke en byrde, men en udfordring og en ressource.

Det, der er problemet som sådan, er jo, at vi danskere lever længere og længere, og derfor bliver den tid, hvor vi er på efterløn og på pension, altså også længere og længere. Nu mener jeg ikke, at vi skal ind på, at vi kun har en begrænset livstid, slet ikke, men det gør altså, at arbejdslivet i forhold til den samlede livslængde bliver kortere. Det mener jeg faktisk er vigtigt at vi tager fat på.

Vi havde også gerne set, at Velfærdskommissionen havde taget fat på den regionale velfærdsudvikling. Og hvad med de unges vinkel på velfærd? Der er en del ældreorganisationer – og fint nok med det – som skal spørges, når kommissionen kommer med sit udspil, men hvorfor skal man ikke spørge i den anden ende af aldersskalaen, altså høre de unges mening om fremtiden for det samfund, som de er partshavere i, og som de langt hen ad vejen også skal være økonomisk garant for? Så lidt nytænkning her vil være velkommen.

Alt i alt er Velfærdskommissionen et udtryk for, at tingene er sendt til hjørnespark. Det er regeringens beslutning, og tiden må så vise, om det er en klog beslutning. Kristendemokraterne mener ikke, at det er specielt klogt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Egentlig er der ikke så mange sådan konkrete spørgsmål, som kræver et svar her ved afslutningen, men der er én grund til, at jeg alligevel synes, at jeg er nødt til at tage ordet her ved afslutningen af debatten, og det er det indlæg, som den socialdemokratiske ordfører kom med.

Det var et indlæg, som faktisk skuffede mig utrolig meget, for det, vi oplevede, var en socialdemokratisk ordfører, der brugte sin ordførertale, ikke på at fortælle, hvad Socialdemokratiet vil, ikke på at fortælle, hvad Socialdemokratiet står for, men brugte det på et langt angreb på Venstre og regeringen. Her kunne man vel nok have forventet, at en ordfører for Socialdemokratiet ville bruge kræfterne på positivt at fortælle, hvad partiet selv står for, i stedet for negativt at angribe regeringen og angribe partiet Venstre.

Der er nogle ting, jeg i den forbindelse ikke synes må have lov at stå tilbage. Jeg tror, at hr. Frank Jensen kaldte Velfærdskommissionen en syltekrukke. Men det, at regeringen har nedsat Velfærdskommissionen, er jo netop udtryk for den forskel i arbejdsmetode, der er mellem den nuværende regering og den tidligere regering.